Español: “L’elegia converteix el passat en un paradís perdut”

L’arquitecte i poeta gironí presenta aquest vespre el seu cinquè poemari, ‘Elegies’, a la Casa de Cultura de Girona

Joaquim Español Foto: MANEL LLADÓ.

“A una determinada edat el pas del temps és un dels temes que et preocupen més, però amb un cert engany: l’elegia et fa convertir el passat en un paradís perdut, i això és fals. Però som criatures nostàlgiques. Veure el temps com un enemic és potser més un pretext que una realitat”, explica l’arquitecte i poeta gironí Quim Español sobre el seu cinquè poemari, Elegies (Edicions de 1984 [http://www.edicions1984.cat]), que avui presentarà a la Casa de Cultura de Girona (20 h), en un acte coorganitzat per la llibreria 22. En aquestes Elegies, Quim Español evoca algunes coses irremeiablement perdudes però ho fa “amb un to estoic i la mirada tranquil·la de la nostàlgia”.

Cinc anys després de la seva última incursió en la poesia, Nadir i altres nits, Español presenta ara una obra ben diferent: “En aquell llibre hi havia quatre poemes en prosa poètica, amb fragments de poesia dissimulats al seu interior, el més llarg dels quals, Nadir, va ser representat teatralment per Marta Angelat: una grata experiència que no esperava. A Elegies, per contra, hi ha poemes lleugerament narratius, que expliquen alguna cosa: una brevíssima narració que funciona com a pretext del poema, perquè realment el sentit és un altre.” En alguns d’aquests poemes, hi trobem intervencions d’alguns personatges com ara Ariel –un referent literari ja present en clàssics de Shakespeare o Carner– que, en realitat, funciona per a Español com “un àlter ego que em permet dir coses que potser són pròpies, però evitant un personalisme excessiu”.

Aquí apareix la temptació de preguntar-li, a l’autor, fins a quin punt aquests poemes indaguen en el seu fur intern: “En tot poema sempre hi ha coses importants del que escriu. Però jo renego de la creença que la poesia són els sentiments de l’autor. Crec més aviat que reflecteix experiències pròpies o que ha vist en el seu entorn. Com deia Rilke, la poesia és experiència.”

Elegies inclou una setantena de poemes repartits en tres parts més o menys temàtiques: “La primera part està dedicada al temps, els somnis i els malsons; la segona, a l’art, la forma de produir els mateixos versos, i altres formes de creació com ara la pintura i la música, i en la tercera combino coses que també venen del camp de l’art, amb la ciència i la tècnica, per tornar de nou al pas del temps”, diu també l’autor d’Entre tècnica i enigma (Mirades transversals sobre les arts), editat el 2015: un lloat assaig sobre els mecanismes creatius en què ja apareixien alguns dels temes destacats d’Elegies, en una forma completament diferent.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 07-02-2018 Pàgina 33

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1335590-espanol-l-elegia-converteix-el-passat-en-un-paradis-perdut.html